



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni**

**Pedro <de los Angeles>**

**Coloniæ Agrippinæ, 1681**

Sectio II. De universali revocatione Indulgentiarum, facta pro omnibus  
Regularibus à Paulo V.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61715)

Tract. 11. quest. 14. num. 6. P. Brunus  
 Cassaing. Tract. 1. cap. 2. proposit. 2. nu.  
 4. ubi ut indubitatum hoc supponit,  
 Portel, verb. Privilegiorum communi-  
 catio, num. 27. & alii. Quæ doctrina  
 valdè notanda est, ad cognoscendum  
 qualis debeat esse revocatio, ut ista pri-  
 vilegia comprehendat; requirit enim  
 ipsam, quæ requiritur, ut alicui decreto  
 Concilii derogetur. Vide infra disp. 7.  
 sect. 2. à num. 16. usque ad finem sectio-  
 nis.

373. 34. Sed objicies, quòd sacrum Con-  
 cilium Tridentinum confirmatum fuit  
 à Pio IV. per Bullam incipientem: *Bene-  
 dictus Deus*. 7. Kalendas Februarii anno  
 1563. & habetur in fine Concilii, &  
 postea ipse Pontifex revocavit quæcun-  
 que privilegia, etiam Maris magni, &  
 sub quibusvis derogatoriis derogato-  
 riis, quæ quomodolibet contrarian-  
 tur cuilibet decreto, sive dispositioni,  
 ex omnibus, quæ in toto Concilio con-  
 tinentur. Expedita fuit hæc Bulla déro-  
 gatoria tertio decimo Kalendas Martii  
 anni 1565. & incipit: *In Principis Apo-  
 stolorum Sede*, & habetur etiam in fine  
 Tridentini: Ergo ex tunc omnia, &  
 quæcunque privilegia, quæ in aliquo  
 contrariantur Tridentino, manent re-  
 vocata, ac proinde doctrina tradita nu-  
 mero antecedenti, nullius est momenti.

374. 25. Respondetur, quòd dicta Bulla  
 non plus extenditur, quàm ad id, ad  
 quod extenduntur revocationes Con-  
 cilii: Tum quia finis prædictæ Bullæ so-  
 lum est observantia decretorum Con-  
 cilii juxta illorum qualitatem: Tum,  
 quia Constitutio, quæ fit ad roboran-  
 dam aliam, debet intelligi secundum  
 eam, & concludendam in terminis

ipsius, ita Rodriguez Tom. 1. quest. 23.  
 art. 5. noster Thomas à Iesu de procu-  
 rand. omn. salut. lib. 12. cap. 8. tit. sequi-  
 tur collectio. vers. Illud tamen. Joan.  
 de la Cruz lib. 2. cap. 3. dub. 6. noster  
 Lezana Tom. 2. cap. 1. nu. 58. Suar. lib.  
 8. cap. 18. circa finem. P. Hinojola in di-  
 rect. verb. Confirmatio gratia.

## SECTIO II.

De universali revocatione Indulgentia-  
 rum facta pro omnibus Regula-  
 ribus à Paulo V.

1. JURE poscit hunc locum discuf- 374  
 sio universalis revocatio Indul-  
 gentiarum omnium Regularium à Ro-  
 mano Pontifice Paulo V. facta, & pu-  
 blicata Romæ die 22. Maii ann. 1606.  
 & quia includit pro præxi aliquas non  
 leves difficultates scitu dignissimas in  
 gratiam ipsorum Regularium, placuit  
 in calce hujus disputationis, quæ circa  
 revocationes versatur, eas breviter ex-  
 planare, quod exactius fiet ipsam revo-  
 catoriam prius hîc ad literam inferen-  
 do, quæ sic se habet.

2. PAULUS V. ad perpetuam rei me- 376  
 moriam.

Romanus Pontifex in beati Petri Sede  
 constitutus, cui inter alia cælestis indul-  
 gentiarum thesauri dispensandi cura in-  
 cumbit, sollicitè prospicere debet ac soler-  
 ter, ut hujusmodi indulgentiarum dispen-  
 satio & usus ad Dei gloriam, & anima-  
 rum salutem præcipuè dirigatur. Et ne  
 ex illarum multiplicitate confusio, aut  
 inanis interpretatio exoriat,ur,

Proinde cum sel. rec. CLEMENS Papa  
 VIII. prædecessor noster magna cum dili-  
 gentia

gentia, & sollicitudine procuraverit abusus, & corruptelas, tum in communicando Indulgentiarum thesauros, tum in modo illos recipiendi irreptos tollere, & propterea suâ quâdam constitutione formam aggregandi, instituendi, & rectè administrandi societates, & Confraternitates præscripserit, licèt morte præventus hanc piam ejus voluntatem ad finalem executionem deducere; neque etiam ut cogitaverat, circa indulgentias à plebisque Romanis Pontificibus prædecessoribus, Religionibus & Ordinibus Monasticis, & Mendicantibus diversis temporibus concessas aliquid deliberare poterit.

Nos qui nullis nostris meritis, sed solâ Dei benignitate ad summi Apostolatus officium vocati sumus, susceptum à tanto Pontifice pium hoc opus ad optimum finem perducere cupientes, ubi primum Catholica Ecclesia regimen suscepimus, venerabilibus fratribus nostris sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus ad hoc opus, à dicto CLEMENTE prædecessore deputatis, de quorum numero tempore ipsius CLEMENTIS prædecessoris eramus, injunximus, ut in illo tempore ad ulteriora progredierentur, & indulgentias Regularibus concessas recognoscerent, & si que recognitis rem nobiscum sommunicaret.

Cùm itaque præfati Cardinales privilegia, concessiones & gratias prædictis Religionibus & Ordinibus concessas diligenter inspexerint, & examinaverint, ac eorundem Ordinum Superiores & Officiales pluries audierint, ac circa easdem indulgentias varia dubia, & incertitudines, & confusiones adesse compererint, & ex judicio eorundem, etiam Regula-

rium, vel aliquorum ex illis, nobis proposuerint, valdè expedire pro eorum majori securitate & beneficio, ut indulgentias ipsis religionibus, & Ordinibus adinstar, vel per communicationem, aut alio modo hæcenus concessas, annullaremus, & revocaremus, ac alias particulares illis concederemus.

Nos maturâ super hoc consultatione præhibita cupientes personis regularibus quibuscunque, quorumvis Ordinum, tam Monasticorum, quàm Mendicantium spirituale solatium & juvamen afferre, infra scriptas indulgentias & gratias, quas personis regularibus intra claustra, aut extra, cum licentia tamen suorum Superiorum legitima de causa illis concessa degentibus tantummodo suffragari debere, declaramus, concedendas duximus.

3. Omnibus igitur Christi Fidelibus, qui Canonice, & juxta Ordines cujuslibet Religionis, & Constitutiones Apostolicas habitum regularem à legitimis Superioribus, causâ proferendi in illo susceperint, die primo eorum ingressus in ipsam Religionem, sive pœnitentes & confessi, sanctissimum Eucharistia Sacramentum sumpserint, plenariam.

4. Ac cuilibet Novitio, qui pœnitens & confessus, ac sacrâ Communionem refectus post completum probationis annum professionem emiseric, etiam plenariam.

5. Nec non cuilibet Religioso intra claustra sui Monasterij viventi, qui in festo principali sui Ordinis confessus, & sacrâ Communionem refectus fuerit, aut Missam recitans pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, Romani Pontificis salute, ac sanctæ Matris Ecclesiæ ex-

S alta-

374

76.

- exaltatione pias ad Deum preces effuderit, etiam plenariam.
380. 6. In cujuslibet verò mortis articulo, si pariter verè poenitens & confessus, ac sacrâ Communionem refectus, vel quatenus id facere nequiverit, saltem contritus nomen Jesu ore, si potuerit, sin aurem, corde devotè invocaverit, etiam plenariam.
381. 7. Qui verò ad Presbyteratus Ordinem Canonice promotus, & confessus, primam Missam celebrabit, nec non etiam ipsi Religiosis, qui pariter confessi, ac sacrâ Communionem refecti, eidem Missae interfuerint, aut ipso die Missam similiter celebrabunt, etiam plenariam.
382. 8. Iis verò, qui de suorum Superiorum licentia à negotiis per decem dies alieni in cella commorabuntur, aut ab aliorum conversatione separati, in piorum librorum, & aliarum rerum spiritualium, animos ad devotionem, & spiritum inducentium lectionibus operam suam dederint, addendo sapè considerationes, & meditationes mysteriorum fidei Catholicae, divinorum beneficiorum, quatuor novissimorum, passionis Domini nostri Jesu Christi, & aliorum exercitiorum, orationum jaculatoriarum, aut vocalium, saltem per duas horas in diem & noctem orationibus mentalibus sese exercendo, faciendo eodem tempore confessionem generalem, aut annualem, vel ordinariam, sanctissimum Eucharistica Sacramentum sumpserint, aut Missam celebraverint, quoties pro quolibet prædictorum exercitiorum plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem miserat dicit in Domino concedimus.
9. Præterea eisdem Religiosis intra claustra viventes, qui suam Ecclesiam devotè visitaverint, & ut præfertur, oraverint, consequantur easdem Indulgentias, quas visitantes Ecclesias Urbis, & extra eam diebus stationum consequuntur, in omnibus diebus perinde, ac si ipsas Urbis Ecclesias personaliter visitarent.
10. Omnibus item Religiosis intra claustra, ut supra viventibus, qui quinquies Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam ante altare eorum Ecclesia in quolibet die, quinque annos, & totidem quadragenas.
11. Iis vero, qui de suorum Superiorum licentia in itinere existentes, aut extra claustra degentes, tanquam Prædicatores, & Lectores quinquies eandem orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam ante quodlibet altare similiter dixerint, etiam quinque annos, & totidem quadragenas.
12. Nec non etiam Religiosis, qui per mensem integrum singulis diebus spatio media hora orationem mentalem fecerint, ac confessi, & sacrâ Communionem, ultimâ Dominicâ mensis hujusmodi, refecti fuerint, sexaginta annos, & totidem quadragenas.
13. Qui verò contrito corde, & poenitentes, eorum culpas, & peccata, ac imperfectiones in Capitulo culparum accusabunt, & spiritualiter communi-cabunt, & exercitium virtutum facient, tres annos, & totidem quadragenas.
14. Quotiescunque autem de licentia Summi Pontificis, aut suorum Superiorum in ditiones, & terras infidelium, aut hæreticorum ad concionandam, aut Catholicos docendum, vel in-

383.

384.

385.

386.

387.

388.

fide-

fideles, & hæreticos ipsos ad fidem Carholicam convertendum, & Ecclesia gremio reducendum nisi fuerint, si pœnitentes & confessi, ac sanctissimâ Communione refecti fuerint, vel Missam celebraverint, ut melius ad hujusmodi opus sese praparare valeant, pro duabus vicibus, videlicet, quando itineri se accingent, & quando in Provinciam, ubi prædicta opera eis exercenda erunt, ingressi fuerint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino pariter concedimus, & largimur.

389.

15. Et insuper cum Superior in visitationibus generalibus Orationes quadraginta horarum pro bono visitationis progressu collocare voluerit, ijs Religiosis, qui dictis Orationibus saltem spatio duarum horarum in diverso tempore interfuerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, Romani Pontificis salute, ac sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, necnon disciplina, & observantia regularis augmento, piæ ad Deum preces, ut supra dictum est, effuderint, aut Missam celebraverint, plenariam similiter omnium peccatorum Indulgentiam, & remissionem, ut præfertur, concedimus.

Volumus autem, ut omnes supra dictæ Indulgentiæ, & gratiæ Religiosis Regularibus cujuscvis Ordinis tam Monastici, quàm Mendicantiis duntaxat, ut præfertur, concessæ, etiam omnibus Monialibus cujuscvis Regula approbatæ, & intra claustra cum tribus votis solemnibus viventibus, & perpetuam clausuram servantibus, tam Ordinarijs locorum, quàm Regularibus cujuscunque Ordinis.

Regula, & instituti subjectis suffragentur. Præsentibus perpetuis futuris temporibus duraturis.

Ceterum omnes, & singulas Indulgentias, quibuscunque Ordinibus, & institutis Regularibus hujusmodi etiam Mendicantibus, & quibuslibet personis Regularibus, tam vigore privilegiorum, & litterarum Apostolicarum, quàm viva voci oraculo, aut alias quovis modo, per quoscunque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & Apostolicam Sedem hætenus concessas, confirmatas, approbatas, & innovatas, auctoritate, & tenore prædictis perpetuo revocamus, cassamus, annullamus, & abrogamus, & ad præsentium nostrarum litterarum præscriptum reducimus, & moderamur.

Non obstantibus quibuscunque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac eorundem Ordinum, & institutorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegijs quoque indultis, & litteris Apostolicis, etiam MARE MAGNUM, & Bulla aurea nuncupata, eisdem Ordinibus & institutis, eorumque Monasterijs, Conventibus, Collegijs, Domibus, Superioribus, & personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque tenoribus specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda foret, tenores hujusmodi præsentibus

pro expresso, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansurum, hanc vice duntaxat specialiter & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, ut presentium transcriptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiastica constituta munitis eadem fides habeatur ubique, qua presentibus ipsis originalibus litteris haberetur. Datum Roma apud sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die 23. Martii 1606. Pontificatus nostri anno 2.

390. 16. Circa hanc amplissimam revocationem, quae quascunque Indulgentias, sive per scriptum, sive per viva voce oraculum pro ipsis Religiosis concessas comprehendit, ut ex ipso textu relatio apparet, nonnulla ut certa, vel ferè certa supponenda sunt, alia verò aliquam difficultatem ingerentia examinanda veniunt.

391. 17. Supponendum est primò, praedictam revocatoriam solum comprehendere indulgentias concessas pro ipsis Religiosis, & in utilitatem ipsorum, sive per opera ab ipsis facienda, sive per orationes in Ecclesiis propriis fundendas, ut apparet ex clausula, ibi: *Pro eorum majori securitate, & beneficio, ut Indulgentias ipsis Religionibus & Ordinibus, ad instar vel per communicationem, aut alio modo hactenus concessas annullaremus.* Nos marur à super hoc consultatione praehabita, &c. & postea concludit inferendo revocationem cum firmissimis clausulis.

392. 18. Ex quo deducitur, Indulgentias concessas pro omnibus Fide-

bus visitantibus Ecclesias Regularium, non fuisse revocatas à Paulo V. in dicta revocatoria, cum nullam de iis mentionem faciat. Et potest reddi ratio, quia dictae Indulgentiae quamvis sint concessae intuitu Regularium, sed non pro ipsis, sed pro omnibus Fidelibus, minimè loquitur de eis Pontifex; sic sentiunt Novarius in Lucerna Regularium, verb. Indulgentias, num. 2. Rodrig. & Portel. quos sequitur, & refert noster Lezana Tom. 3. summa, verb. Indulgentia, num. 13. cum Diana part. 4. tract. 4. resolut. 22. & sic declaratum fuisse à sacra Congregatione Regularium, testatur Peirino Tom. 1. de subd. quest. 4. §. ultimo.

393. 19. Supponendum est secundò, Indulgentias pro animabus purgatorii, sive sint Religiosorum, sive secularium, non esse revocatas per dictam revocationem; sed posse Religiosos eas lucrari tam pro suis Religiosis defunctis, quam pro aliis quibuscumque Fidelibus, per quaecunque opera, sive facta in propriis Ecclesiis, sive extra, quia in dicta revocatoria solum includuntur Indulgentiae, quae pro utilitate ipsorum Regularium viventium concessae erant, non verò aliae, licet concessae sint intuitu ipsorum Regularium, & applicandae animabus purgatorii mediis operibus ipsorum Regularium, & sine dubio hoc praesumendum est de benignitate tanti Pontificis, ut in simili respondit interrogatus Urbanus VIII. à R. P. nostro Generali Paulo Simone Genuense, Congregationis Italiae, Romae tunc commorante. An in sua Revocatoria Oraculorum comprehenderentur Indulgentiae concessae viva voce oraculo pro animabus purgatorii? respondit, sua

mentis nunquam fuisse illas comprehendere, sed manere in sua vi; quod responsum authenticum vidi, & legi cum attestazione, & subscriptione præfati Generalis, dum Romæ essem, conservaturque in archivio nostri Conventus S. MARIÆ de Scala.

Cur ergo idem non præsumendum erit in casu præfenti, in quo etiam militat eadem ratio adducta numero antecedente: nam indulgentiæ concessæ Regularibus, determinatè pro animabus Purgatorij, non conceduntur ipsis Religiosis viventibus, sed animabus Purgatorij, licet applicentur medijs operibus executis à Regularibus. Tum denique, quia cum simus in re odiosa, qualis est revocatio, strictè non latè interpretanda est, ut repetitum manet. Maximè in eventu tantæ pietatis, qualis est succurrere animabus detentis in Purgatorio. Sic docent Peirin. Tom. 2. Privilegiorum circa constitutionem Pauli V. num. 5. Peregrin. 1. p. sui compendii, verb. Indulgentia, n. 9. ubi affirmat sic declarasse ipsum Paulum V. & idem testatur idem Peirin. n. 7. & circa const. 4. Clement. VIII. n. 2. Hanc partem absolute, & absque ulla hæsitacione sequutus est noster Lezan, Tom. 1. summa, cap. 3. num. 29. cum authoribus relatis; sed nescio, quâ efficaci ratione vel melius quo scrupulo postea, Tom. 3. verb. Indulgentia, num. 21. quamvis probabilem judicet, sequitur tamen contrariam, ut probabiliorem, de quo dicemus infra in hac eadem sect. num. 20.

394

20. Dubitabis igitur primò, an præfata revocatio comprehendat indulgentias concessas Regularibus pro articulo mortis, sive per scriptum, sive

oretenus? Negativè respondetur, quia quæ speciali notâ digna sunt (qualis est præfens) non censentur sublata, nisi exprimentur, maximè in re tantæ pietatis, & misericordiæ, nec aliud de benignitate Pontificum potest suspicari, cum videamus pro illo articulo magnâ liberalitate omnes procedere circa oves à Christo Domino sibi commissas, quibus superioribus præsidijis eis auxiliari satagunt; sic tenent Alfonso de Leon. 1. p. de Jubilao, num. 243. ex quadam declaratione Urbani VIII. facta Illustrissimo Coecino vice gerenti Penitentiarie anno 1625. dixit enim Pontifex, quod anno Jubilæi non suspendantur Indulgentiæ pro articulo mortis; idem sequuntur Peirius sup. s. 19. num. 10. Novar. in Lucerna regul. verb. Indulgentia, n. 2. nostri Doctissimi Strarius meritissimus Generalis totius observantiæ Carmelitanae, & Lezana, Tom. 3. verb. Indulgentia, num. 10.

395

21. Dubitabis secundo, an Regulares ex dicta revocatoria impediuntur ne gaudeant Indulgentiis in propriis Ecclesiis, quibus gaudent generaliter fideles; Respondetur gaudere absque omni dubio, quin Pontifex solùm revocat Indulgentias Regularium, pro ipsis tantùm concessas, non verò quæ conceduntur universaliter pro omnibus Fidelibus, de quorum numero ipsi Regulares sunt; quis enim dicat, quod si in Ecclesia propria Regularium sit tali die concessum Jubilæum, seu indulgentia plenaria universaliter pro omnibus Fidelibus talem Ecclesiam visitantibus, maneat privati hæc gratiâ Pontificiâ Regulares, ex eo quod Ecclesia ubi concessa est indulgentia, sit ipsorum

S 3

Regu-

Regularium? Certè cum fundamento nullus hoc potest dicere, quia ex revocatoria id non potest colligi, sed potius oppositum, quia in illa solum revocantur Indulgentiæ concessæ tantum pro ipsis Regularibus, de quorum numero non sunt relatæ; unde firmiter tenendum est, quod sicut gaudent Regulares, post dictam revocationem, Indulgentiis concessis medaliis, Coronis, & aliis rebus similibus, sic eodem modo gaudent omnibus indulgentiis concessis pro omnibus Fidelibus, sive in alienis Ecclesiis, sive in propriis.

396.

22. Dubitabis *tertio*, quid intelligatur nomine Ecclesiæ, quando, ut quis lucratur Indulgentias, Ecclesiam assignatam debet visitare? Respondetur, intelligi etiam Cæmeterium ipsius Ecclesiæ, est enim hæc res valde favorabilis, ac per consequens latè intelligenda, cum Cæmeterium reputetur pars Ecclesiæ; sic tenent Suarez Tom. 4. in 3. part. disp. 52. sect. 1. n. 7. Layman. lib. 5. cap. 6. num. 4. noster Lezana num. 8. sed nota quod ad lucrandam Indulgentias non est necesse, quod quis actualiter, & expressè id intendat, aut sciat in eo loco talem Indulgentiam esse concessam, sed sufficit quod habitualiter, implicite, seu interpretative id intendat, suppositâ voluntate generali lucrandi Indulgentias, quos potest, dummodo sit in statu gratiæ, & exerceat opus à concedente Indulgentiam petiti, sic sentiunt Suarez, Layman, noster Lezana, num. 8. & alij relati supra, quæ licet vera existimem, ad majorem tamen securitatem consulerem omnibus, ut saltem primo mane intentionem actua-

lem habeant lucrandi quaslibet Indulgentias, applicando opera, & Orationes pro necessitatibus petitis à Pontificibus pro qualibet Indulgentia, qua potest gaudere.

397.

23. Dubitabis *quarto*, an infirmi, & decrepiti, qui non possunt Ecclesiam, adire possint ex lectulo, consequi Indulgentias concessas à Paulo V. in sua Bulla, pro Regularibus, & idempotest dubitari de aliis similibus gratiis concessis pro omnibus Fidelibus ab aliis Romanis Pontificibus? Ratio dubitandi præcipua sumitur ex verbis ipsius Bullæ, quia in ea Pontifex concedit, ut possint præfatas Indulgentias lucrari, qui extra claustra degunt, cum licentia suorum Superiorum, legitima de causa, concessa visitando Ecclesias locorum ubi inveniuntur, ibi: *Nos maturâ super hoc consultatione præhabita, cupientes personis Regularibus, quibuscunque quorumvis Ordinum, tam Monasticorum quàm Mendicantium, spirituale solatium, & juvamen asserre, infra scriptas Indulgentias, & gratias, quas personis Regularibus intra claustra, aut extra, cum licentia tamen suorum superiorum, legitima de causa illis concessa degentibus, tantummodo suffragari debere, declaramus, & concedendas duximus.* Et statim designat qualitatem, & numerum harum Indulgentiarum, & cum nullam faciat mentionem Religiosorum ægrotantium in lectulis seu omnino impeditis, propter infirmitatem, meritò dubitatur, an isti lucrentur ex lectulis dictas, & alias indulgentias, quibus gaudent sani?

24. Respondendum est, eodem modo gaudere prædictis Indulgentiis, & aliis

398.



& aliis quibuscunque, quibus gaudent, qui nullo impedimento infirmitatis laborant, dummodo aliquod opus pium arbitrio Confessoris exerceant; quia sic præsumendum est de benignitate tam hujus, quam aliorum Romanorum Pontificum, qui solatium, & subsidium præcipuè spirituale, suis ovis ægotantibus semper curant præstare, sic tenent Peregrinus 1. p. sui Comp. titulo Indulgent. num. 7. noster Lezana num. 9. & alij; nec oppositum diceatem vidi aliquem.

399. 25. Sed hic nota duo. *Primum*, quod illa Indulgentia concessa in eadem Bulla nominatim pro itinerantibus, & extra claustra degentibus de licentia suorum Superiorum, ut prædicatoribus, & lectoribus, minimè opponitur, nec limitat supra dictas Indulgentias, sed est nova gratia addita supradictis, ob majorem necessitudinem Regularium extra suos Conventus, etiam licitè, & cum debita facultate degentium; unde, & hanc lucrantur, & alias non amittunt; & nescio quo fundamento addat hic Peregrinus *ubi supra*, quod Religiosi extra proprias domos existentes gaudent dictis Indulgentiis, dummodo extra claustra sint ad breve tempus. Si enim legitimè, & cum debita licentia extra claustra degunt, ut itinerantes, vel hospites, quid officit, quod sint per longum tempus in eisdem, vel similibus ministerijs, extra claustra, & proprias domos, cum absolute, & absque limitatione temporis Pontifex loquatur.

400. 26. *Secundò* nota, quod æqualiter in omnibus Indulgentiis relatis, proportionè servatâ, gaudent Moniales

cujuscunque Ordinis, sive subdantur Regularibus, sive Episcopis, aut cuilibet legitimo Superiori, constat expressè ex ipsa Bulla Pauli V. ibi: *Volumus autem, ut omnes supradictæ Indulgentiæ, & gratiæ Religiosis Regularibus cujuscunque Ordinis, etiam omnibus Monialibus cujuscunque Regula approbata suffragentur.*

27. *Ultima*, & major difficultas se offert circa peculiarem illam Indulgentiam concessam hic à Paulo V. pro Regularibus Visitantibus proprias Ecclesias. Duplex difficultas orta est ex verbis dictæ Indulgentiæ, quæ est tenoris sequentis: *Præterea iidem Religiosi intra claustra viventes, qui suam Ecclesiam devotè visitaverint, & ut præfertur oraverint, consequantur easdem Indulgentias, quas visitantes Ecclesias urbis, & extra eam diebus stationum consequuntur, in omnibus diebus perinde ac si ipsas urbis Ecclesias personaliter visitarent.*

28. Primam difficultatem excitavit P. Peirinus Tom 2. *privileg. in Constit.* 8. Pauli V. §. 11. num. 3, cui adherere videtur noster Lezana num. 9. & 21. quatenus refert hunc modum dicendi, & neque rejicit, neque impugnat. Dubitat igitur præfatus Author, an dictam Indulgentiam consequantur Regulares qualibet die totius anni? an verò solùm diebus stationum? & resolvit, quod solùm intelligatur lucrari diebus stationum, sed nullum adducit firmum fundamentum; & meo videri, nec potest adduci, cum manifestè contrarium convincatur ex verbis ipsius Indulgentiæ.

Ad quod probandum utor hac efficacissimâ ratione. Summus Pontifex hic

hic loquitur, ut per se patet, de stationibus septem Ecclesiarum tam intra, quam extra urbem existentium, sed huiusmodi stationes quolibet die totius anni possunt fieri lucrando indulgentias, ut manifestâ experienciâ constat, cum vix sit dies, in quo aliquis vel aliqui huiusmodi stationes non adeant, nec defuerunt viri devotissimi, qui omnibus diebus illas fecerunt, ut scribitur de S. Philippo Nerio. Neque à Romanis Pontificibus excluditur aliquis dies totius anni; neque determinatur in quo fieri non possint, lucrando Indulgentias pro ipsis stationibus concessas; ergo non est fundamentum ad excludendum diem aliquem totius anni.

403.

29. Confirmatur rursus ex verbis ipsius concessionis, ibi: *In omnibus diebus perinde, ac si ipsas Ecclesias urbium, visitarent.* Hic interrogo, vel illi dies referuntur ad facientes stationes personaliter in Romana Curia, vel ad Regulares visitando proprias Ecclesias? Si primum dicatur habemus intentum, videlicet, quod in omnibus diebus lucrantur illas Indulgentias Religiosi, Visitando proprias Ecclesias; Ergo ex qualibet parte constans manet nostra conclusio, siquidem nullus dies totius anni invenitur, determinatus pro lucrando illis Indulgentiis, neque aliquis invenitur exclusus, ut ex praxi Romana constat; igitur, vel pro nullo die, vel pro singulis diebus conceduntur Indulgentiæ stationum septem Ecclesiarum, ac per consequens in singulis diebus totius anni Religiosi visitantes proprias Ecclesias lucrantur illas indulgentias.

*Verum huic Auctoris opinioni videtur*

*esse contrarium, sacra Congregationis indulgentiæ ac sacris Reliquiis preposita Decretum, s. Marij An. 1678. promulgatum; in cuius calce hæc leguntur verba: Indulgentias stationum Urbis, quæ à Romanis Pontificibus, singulari quodam beneficio vel communicata sunt, vel communicabuntur interdum aliquibus locis, Ordinibus aut personis, diebus tantum stationum, in Missali Romano descriptis, suffragari posse declarat.*

30. Secunda difficultas est majoris ponderis, videlicet, an Regulares visitantes proprias Ecclesias singulis diebus, consequantur omnes Indulgentias, quæ consequuntur visitantes Ecclesias intra, & extra urbem personaliter, tam plenarias, quàm non plenarias, tam pro se, quam pro defunctis; inveniuntur enim aliqua specialiter concessa pro liberandis animabus Purgatoriis in qua re nimis scrupulosè se gessit noster Lezan. Tom. 3. verb. Indulgentia, num. 21. Primò negat, quod licet verum sit, quod Religiosi visitando proprias Ecclesias lucrantur Indulgentias proprias stationum, sed inter illas nulla est plenaria, si quidem S. Gregorius Papa, qui primò has stationes instituit, solum concessit pro eis septem annos Indulgentiæ, ut testatur D. Thom. in 4. distinct. 20. & alij communiter, nec invenitur aliquis Pontifex, qui pro ipsis stationibus Indulgentiam plenariam concesserit; verum est, quod fere in qualibet harum Ecclesiarum inveniuntur aliqua Indulgentiæ plenariæ pro illas visitantibus, & in eis orantibus concessæ à diversis Pontificibus non intuitu stationum omnium illarum Ecclesiarum, sed intuitu magnæ Sanctitatis cujuslibet

404

bet localis Ecclesie, & forte moti sunt etiam, ut Fideles ferventius moverentur ad omnes visitandas. Negat ergo Lezana lucrari aliquam ex his Indulgentiis plenariis Religiosos visitantes proprias Ecclesias, sed solum non plenarias concessas pro illis stationibus. Ducitur ad hoc asserendum ex praxi Curie, & Regula Cancellarie, in quibus Indulgentie plenarie, eo quod sint difficilis concessio, non intelliguntur concessas, nisi exprimentur, ut tenent Suarez, Molfesius, & Cassarubius, relati ab ipso Lezana *ibidem*. Cum igitur in presentia concessio *Pauli V.* Indulgentie plenarie non exprimentur, non debent intelligi concessas in relata Indulgentia pro Regularibus visitantibus proprias Ecclesias.

405. 31. Sed pace tantiviri, qui unicus in hac parte videtur, cum neque ipse alium Authorem pro suo dicto referat, neque ego invenire potui, & si accurate quaesierim, Dico, quod Regulares visitando quotidie suas proprias Ecclesias lucrantur omnes Indulgentias, quas lucrantur visitantes personaliter Ecclesias stationum, in alma urbe, & extra, tam plenarias, quam non plenarias, tam concessas intuitu ipsarum stationum, quam concessas ratione Sanctitatis cujuslibet loci, ubi plura corpora insignium Sanctorum, & alia sacra reliquia magna cum reverentia, & devotione ab omnibus fidelibus coluntur.

406. 32. Probatum multipliciter ex verbis concessio *Pauli V.* primò, ibi: *Consequantur easdem Indulgentias, quas visitantes Ecclesias urbis, & extra eam, diebus stationum consequuntur, per-*

*inde ac si illas personaliter visitarent, verba hæc sunt indefinita, & maxime universalia, ergo universaliter, & late sunt intelligenda præcipue, cum sumus in materia favorabili pertinente ad bonum, & salutem animarum, neque alicui præjudicium inferat. Neque de hoc mens Pontificis inexplicata mansit, sed potius æquivalenter expressa, quod probo satis efficaciter. Illi qui Romæ personaliter visitant Ecclesias stationum, consequuntur tam Indulgentias ipsarum stationum, quam alias omnes plenarias, quæ in qualibet illarum Ecclesiarum concessas sunt à diversis Pontificibus ratione illarum particularium Ecclesiarum, de quo nullus dubitat, nec dubitare potest: Ergo, & has omnes lucrantur Regulares visitando suas Ecclesias, quia faciunt id quod expressè æquivaleret visitationi personali in Roma de mente expressa Pontificis: Ergo expressè saltem per verba æquivalentia eis concedit quascunque Indulgentias, quas lucrantur visitantes personaliter Ecclesias stationum, totum hoc apparet ex illis verbis expressis: *Consequantur easdem Indulgentias, perinde ac si ipsas Ecclesias urbis personaliter visitarent.* Ergo ex mente expressa Pontificis eodem modo lucrantur easdem Indulgentias, quas lucrarentur, si personaliter visitarent, sed visitando illas personaliter lucrarentur omnes Indulgentias plenarias, & non plenarias in omniū sententia: Ergo prorsus eodem modo gaudent eisdem omnibus, visitantes proprias Ecclesias, in suis Conventibus, & hoc ex mente expressa Pontificis.*

33. Ex quo fit fundamentum ad-  
T ductum 407.

à Lezana ex praxi Curia, & Regula Cancellaria, nihil nocere nostram sententiam, quia sumus in casu specialissimo, & valde dissimili, & in quo licet concessio expressa per propria verba Indulgentiarum majorum non inveniatur, invenitur tamen concessio expressa equivalens in omnibus, ut vidimus, non ergo in casu nostro currunt praxis Curia, & Regula Cancellaria, sive pro aliis valde dissimilibus eas admittamus, quando aliud non cogit oppositum asferere.

408. 34. Probatum secundò, ex alijs verbis ipsius Bullæ, ubi sic loquitur Pontifex: *Nos maturâ super hoc consultatione præhabitâ, cupientes personis Regularibus spirituale solatium, & juvamen asferre infra scriptas Indulgètijs, &c.* Inquiro, quod solatium, & quod juvamen asferret Pontifex Religiosis personis intra claustra degentibus, si extinctis quàm plurimis Indulgentijs plenarijs, solum concederet eis paucissimas, & quæ unico actu finiuntur, ut patet in die receptionis habitus, in die professionis solemnis in Religione, in die celebrationis primæ Missæ, & in alijs paucissimis parum dissimilibus, reliquendo Religiosos, & Sanctimoniales ferè per totum annum inter tot obsequia facta Sanctæ Ecclesiæ, & animabus Fidelium, absque aliqua indulgentia plenaria, quam frequenter possint lucrari, quod non debet credi de pietate, & benignitate tanti Pontificis, imò potius oppositum apparet in verbis ipsius.

409. 35. Quapropter judico alienum fuisse à mente Pauli V. talia facere, non enim intendit Indulgentias Religioso-

rum extinguere, sed abusus, & confusiones tollere, & hæc etiam fuit mens sui Antecessoris Clementis VIII. ut ipse Paulus testatur, ibi: *Et ex illarum multiplicitate confusio, aut inanis interpretatio oriatur.* CLEMENS Papa VIII. *prædecessor noster magna cum diligentia, & sollicitudine procuravit abusu & corruptelas; tum in communicando Indulgentiarum Thesaurus; tum in modo illos recipiendi irreptos tollere, &c.* Qui morte præventus tam piam ejus voluntatem ad finalem executionem deducere non potuit. Nos quidem, &c. Ecce quomodo voluntas horum Pontificum non fuit tollere, imò nec minuere Indulgentias, sed tollere dubia, confusiones, & incertitudinem vitare, reducendo illas ad claritatem, & certum statum, pro majori spirituali solatio, & juvamine ipsorum Religiosorum, & præhabitâ maturâ consultatione Eminentissimorum Cardinalium, Superiorum Religionum, & Procuratorum Generalium, hanc prudentissimam determinationem absolvit juxta intelligentiam relatam, & meo videri literalem. Igitur nimis scrupulosè se gessit noster piissimus, & Doctissimus Lezana in hac parte, sicut in quibusdam alijs, discedens à nostra conclusione, quamvis fateatur esse probabilem; sed nos cum Peirino Tom. 2. privileg. in Constitut. 8. Pauli V. §. 11. num. 4. & alijs, ut certam amplectimur.

410. 36. Consequenterque ad dicta, & relata dicendum venit, quod Religiosi visitantes proprias Ecclesias non solum lucrantur Indulgentias plenarias, quæ inveniuntur in stationibus ipsis competentibus, sed etiam plenarias, quæ

quæ inveniuntur concessæ etiam pro animabus Purgatorij, quod est contra secundum assertum Lezan. in 3. Tom. verb. Indulg. n. 21. Negans consequenter ad suam Doctrinam lucrati dictas Indulgentias plenarias concessas pro defunctis, in Ecclesiis stationum almæ urbis, & extra, sed nos consequenter ad nostram, ut certum judicamus lucrati, ut probavimus supra, num. 4.

411. 37. Hic notare oportet, ut qualibet confusio è medio tollatur, quod Paulus V. in hac revocatoria Indulgentiarum pro Religiosis, comprehendit expressè etiam concessas per vivæ vocis oracula, ut ex ipsa Const. patet. At in re-

vocatorijs oraculorum Greg. XV. & Urbani VIII. non comprehenduntur oracula circa indulgentias, ut probabimus infra disp. 8. sect. 3. num. 2. Unde si aliqua Indulgentia inveniatur concessæ per vivæ vocis oracula pro Religiosis post hanc revocatoriam Pauli V. non revocantur à Greg. XV. neque ab Urbano VIII. sed permanent in sua vi, & multò minus revocate intelliguntur, quæ in scriptis concessæ fuerint.

Hæc pro relata revocatoria Indulgentiarum, quæ licet alicui prolixa possent videri, mihi tamen cum sint valde utilia, & non extra chorum, visum est ea non omittere.

## DISPUTATIO SEPTIMA.

### De confirmatione Privilegiorum.

#### SECTIO I.

An privilegia expressè revocata per Tridentinam habeant hodie aliquam vim, virtute alicujus confirmationis?

412. 1. **C**ontroversia hæc ingenia Doctorum aded torfit, ut in varia placita dispersi inveniantur. Ortum habuit ex Bulla Pij V. incipiente: *Esti Mendicantium Ordines*, expedita 17. Kalend. Junij anno 1567. Pontificatus sui anno 2. quæ habetur in Bullario magno, & apud Rodericum in suo Bullario; in qua, occasione sumpta, ex varijs litibus inter Episcopos, & Regulares, ferè omnia, quæ in Tridentino circa Regulares

disponuntur, declarat, & concedit in eorum favorem, prohibendo, ne Domini Episcopi in eis Regulares molestant. Attamen, quia ex dicta Bulla non quies, quæ expectabatur, & desiderabatur à tanto Pontifice secuta est, sed potius major inquietudo, Greg. XIII. omnia in ea contenta cassavit, & reduxit totum ad terminos ipsius Concilij Tridentini, Bulla incipiente: *In tanta rerum, & negotiorum mole*, expedita Kalendis Martij, anno 1573. sui Pontificatus anno primo. Reperitur in Bullario Romano, & in diversis authoribus.

2. Multi Doctores in defensionem validitatis & subsistentiæ Bullæ Pij V. intrepidè affirmant: Bullam Gregorij

T 2

XIII.